

[View this email in your browser](#)

Dagboek najaarsfeesten 2018

Dag 7

 Share Tweet Forward

Deze maand viert Israël de grote najaarsfeesten. Deze feesten, Rosj Hasjana (Joods Nieuwjaar), Jom Kipoer (Grote Verzoendag) en Soekot (Loofhuttenfeest), zijn verankerd in de Bijbel, maar in de kerk veelal uit het zicht verdwenen. Dit digitale dagboek biedt geïnteresseerden de mogelijkheid om 22 dagen lang (van 10 september tot 2 oktober) te lezen over en te leren van de Bijbelse feesten.

16 september (7 tisjri)

Vandaag is de zevende van 'de tien geduchte dagen'. In deze tijd wordt bijzondere aandacht gegeven aan het geven van aalmoezen, bidden en vasten.

We zagen op *Rosj Hasjana* dat drie dingen veranderen wat over een mens ten kwade besloten is: vasten (bekering), roepen (gebed) en geven (gerechtigheid). Bij

Bergrede geeft een drieluik. Centraal het grootste paneel, het gedeelte over het gebed. Dat wordt geflankeerd door woorden over geven (1-4) en vasten (16-18).

Opvallend zijn de parallellen tussen de drie delen. Telkens wordt benadrukt: ‘Doe het niet om door mensen gezien te worden – dan heb je je loon al –, maar doe het in het verborgene – dan vergeldt uw Vader het in het openbaar.’

Jezus noemt het geven eerst: ‘wanneer u uw gerechtigheid geeft’ (NBG ’51 en NBV vertalen met ‘gerechtigheid’; SV: ‘aalmoes’, HSV: ‘liefdegave’). Het woord *tsedaka* betekent oorspronkelijk ‘gerechtigheid’, maar is de term geworden voor ‘aalmoes’ (wat komt van het Griekse *eleomosunè* en ‘barmhartigheid’ betekent).

De Joodse diplomaat en geleerde Don Isaac Abrabanel (1437-1508), kanselier van koning Ferdinand en koningin Isabelle van Castilië, kreeg van de koning de vraag hoeveel hij bezat. Hij noemde een bedrag. De koning zei: ‘Je bezit zeker meer dan dat!’ Abrabanel: ‘U vroeg wat ik bezit. Het eigendom dat ik heb, bezit ik niet. Uwe majesteit kan het me morgen afnemen. Op z’n best ben ik een tijdelijke beheerder. Het bedrag dat ik noemde, is wat ik weggaf als liefdadigheid. Dat kunt u noch enige andere aardse macht van mij afnemen.’ Wij bezitten wat we willen delen.

Bidden en vasten zijn bekend als ‘paar’. Het vasten is geen doel op zich, maar beoogt het gebed. Het gebed waar het dan om gaat is intens, smekend, ootmoedig, vanuit een bijzondere nood of behoefte. God zal het horen en zien – als jij het niet doet om door de mensen gezien en gehoord te worden. De waarschuwing voor uiterlijk vertoon is scherp. Niet voor niets...

De combinatie van de drie dingen is sprekend. Bekering (vasten) heeft betrekking op onze relatie met onszelf, gebed op onze relatie met God en gerechtigheid (geven) op onze relatie met de ander. We kijken naar binnen, naar boven en om ons heen.

Om vandaag over na te denken:

Tsedaka betekent in het Oude Testament ‘gerechtigheid’. Wat zegt het je dat in het Jodendom (ook in het Nieuwe Testament al) de aalmoes, de gift aan de arme, ‘gerechtigheid’ wordt genoemd?

Het dagboek bij de Joodse najaarsfeesten is geschreven door ds. A. Brons en wordt u aangeboden door het [Centrum voor IsraëlStudies](#). Een uitvoerigere versie van deze bijdrage (incl. links naar relevante filmpjes, artikelen en geluidsfragmenten) vindt u via deze [link](#).

